

Opłata turystyczna w krajach Unii Europejskiej

materiał informacyjny

Określenie przesłanek ewentualnego wprowadzenia opłaty turystycznej w Polsce powinno zostać poprzedzone analizą podobnych rozwiązań wdrożonych w innych państwach. Dla potrzeb niniejszego opracowania wzięto przede wszystkim pod uwagę regulacje wprowadzane na przestrzeni ostatnich kilku lat. Po tabeli, która zawiera przegląd obowiązujących zasad naliczania opłaty turystycznej we wszystkich krajach Unii Europejskiej, znajduje się bardziej szczegółowy opis regulacji opłaty turystycznej w wybranych państwach: we Włoszech, Niemczech, Francji, Hiszpanii, na Węgrzech, w Grecji oraz na Chorwacji. Z zaprezentowanych informacji wynika, że opłata turystyczna pobierana jest w przeważającej większości państw Unii i najczęściej naliczana jest od każdego gościa, za każdą spędzoną noc. Zazwyczaj zasady pobierania podatku określone są przez władze krajowe, a jego dokładna wysokość ustalana jest przez władze lokalne. Środki pochodzące z podatku są przeznaczane przede wszystkim na działania promocyjne, rozwój infrastruktury turystycznej oraz funkcjonowanie punktów informacji turystycznej, przy uwzględnieniu zasad zrównoważonego rozwoju.

Państwo	Sposób naliczania podatku	Kwota w Euro	Warunki specjalne
Austria	Osoba/noc	0.15 – 2.18	Wysokość podatku zależy od gminy.
Belgia	Osoba/noc lub pokój/noc	0.53 - 7.50	Wysokość podatku zależy od gminy, a w niektórych miastach ustalono stałą kwotę, jaką hotele są zobowiązane płacić rocznie (jej wysokość zależy od liczby oferowanych pokoi).
Bułgaria	Osoba/noc	0.10 - 1.53	Wysokość podatku zależy od gminy i jest wliczana do ceny wynajmu.
Chorwacja	Osoba/noc	0.27 – 1.34	Wysokość podatku zależy od gminy.
Cypr	Brak podatku turystycznego		
Czechy	Osoba/noc	Do 1.00	Wysokość podatku zależy od gminy.
Dania	Brak podatku turystycznego		
Estonia	Brak podatku turystycznego		
Finlandia	Brak podatku turystycznego		

Francja	Osoba/noc	0.20 – 4.00	Wysokość podatku zależy od gminy. Gminy mają prawo doliczyć do kwoty 10% dodatkowych podatków krajowych i 15% podatków regionalnych.
Niemcy	Osoba/noc lub procent ceny pokoju	0.25 – 7.00 lub 6% opłaty za pokój	Wysokość podatku zależy od rodzaju zakwaterowania, ceny pokoju i lokalizacji.
Grecja	Pokój/noc	0.50 – 4.00	Wysokość podatku zależy od klasyfikacji hotelu w skali jakości (np. w systemie gwiazdek).
Węgry	Procent ceny pokoju	4% ceny pokoju	Stawka naliczana jest przed dodaniem VATu.
Irlandia	Brak podatku turystycznego		
Włochy	Osoba/noc	0.30 – 7.00	Wysokość podatku zależy od gminy i rodzaju zakwaterowania.
Łotwa	Brak podatku turystycznego.		
Litwa	Pokój/noc	0.30 – 1.00	Wysokość podatku zależy od gminy/
Luksemburg	Brak podatku turystycznego.		
Malta	Osoba/noc	0.50	Wysokość podatku NIE zależy od gminy, jest stała na całym obszarze kraju.
Niderlandy/Holandia	Osoba/noc lub procent ceny pokoju	0.55 – 8.00 lub do 7% opłaty za pokój	Wysokość podatku zależy od gminy.
Portugalia	Osoba/noc	2.00	Wysokość podatku zależy od gminy.
Rumunia	Procent ceny pokoju	1%	Wysokość podatku zależy od gminy.
Słowacja	Osoba/noc	0.50 – 1.65	Wysokość podatku zależy od gminy.
Słowenia	Osoba/noc	0.60 – 2.50	Wysokość podatku zależy od gminy.
Hiszpania	Osoba/noc	0.25 – 2.25	Wysokość podatku zależy od miasta i/lub regionu.
Szwecja	Brak podatku turystycznego.		

Włochy

We Włoszech ten rodzaj podatku, zwany podatkiem od zakwaterowania, wprowadzono po raz pierwszy w 1910 r. dla uzdrowisk termalnych, a w 1938 r. uwzględniono także inne popularne obiekty. W 1989 r. zawieszono podatek od zakwaterowania, aby zapobiec ewentualnemu spadkowi liczby turystów odwiedzających Włochy na Mistrzostwa Świata FIFA w 1990 r. Choć do dziś rząd krajowy nie nakazuje poboru podatku turystycznego, niedawny dekret prawny ustanowił, że administracja lokalna może swobodnie określać swoją własną politykę w tym zakresie.

Podatek mieszkaniowy zaczął być pobierany w wielu miastach Włoch od 2010 roku. Roczna opłata podatkowa w stawkach określonych w ustawie została zatwierdzona decyzją rad gmin, aby zapewnić ich finansową i ekonomiczną stabilność. We Włoszech podatek turystyczny jest pobierany od wszystkich miejsc noclegowych, takich jak hotele, motele, domy wakacyjne, agroturystyka i kempingi.

Pobierany we Włoszech podatek turystyczny przeznaczany jest na następujące cele:

- turystyka i marketing regionalny;
- konserwacja przestrzeni miejskiej (również dekoracje okolicznościowe);
- inwestycje w mobilność w miastach;
- realizacja inicjatyw i imprez turystycznych, kulturalnych, wystaw, targów i warsztatów;
- rozwój punktów informacji turystycznej;
- dofinansowanie działań promocyjnych prowadzonych we współpracy z organizacjami zawodowymi lub osobami prywatnymi;
- stwarzanie możliwości zatrudnienia dla młodych;
- projekty i inicjatywy mające na celu podnoszenie kwalifikacji zawodowych w sektorze turystycznym.

W przeważającej większości włoskich gmin, pobierany podatek turystyczny dzielony jest na dwa, jeden ustalany dla obiektu na stałe (od 0,30 do 7 euro w zależności od liczby gwiazdek), drugi zależny od sezonu. Sytuacja wygląda inaczej w regionie Ankony, gdzie pobierany podatek wynosi 0,50 euro przy stawce 20 euro za noc, 1 euro za zakwaterowanie od 20 do 50 euro, 2 euro za zakwaterowanie od 50 do 100 euro za noc i 3 euro za zakwaterowanie wyższe niż 100 euro.

We Włoszech każda gmina wprowadza również własną politykę względem dzieci i ulg, a warunki te są na bieżąco aktualizowane zgodnie z prawem. W niektórych gminach z tego podatku zwolnieni są przewodnicy przywożący grupy powyżej 20 osób, natomiast w innych gminach zwolnione przez z tego podatku są osoby studiujące w tym samym mieście oraz wolontariusze, którzy przyjeżdżają nieść pomoc ofiarom klęsk żywiołowych.

Niemcy

W Niemczech podatek turystyczny nazywany jest „podatkiem kulturowym” i „podatkiem łózkowym”, a jego wysokość zależna jest od czasu pobytu gościa, liczby pokoi oferowanych przez hotel, rodzaju obiektu i ceny pobytu. Ten rodzaj podatku po raz pierwszy wszedł w życie w 2011 r. w Turyngii. Podczas gdy wysokość podatku turystycznego w Berlinie, Dortmundzie, Bremie, Kolonii i Fryburgu wynosi 5% ceny pokoju, z wyłączeniem śniadania i dodatkowych usług, w Dreźnie wynosi ona 6%. W mieście Dahlem podatek ten wynosi 1 € za osobę za noc dla gości w wieku powyżej 14 lat i 0,50 €

dla gości poniżej 14 lat. Od stycznia 2018 r. we Frankfurcie dla jednej osoby za noc pobierany jest podatek w wysokości 2 €. W Hamburgu sposób nakładania tego podatku jest zupełnie inny. Jego wysokość zależy od stawki netto za jeden nocleg. Przykładowy:

- 0,00€ netto za noc dla obiektów, w których gość płaci do 10,00€ za nocleg;
- 0,50€ netto za noc dla obiektów, w których gość płaci do 25,00€ za nocleg;
- 1,00€ netto za noc dla obiektów, w których gość płaci do 50,00€ za nocleg;
- 2,00€ netto za noc dla obiektów, w których gość płaci do 100,00€ za nocleg;
- 3,00€ netto za noc dla obiektów, w których gość płaci do 150,00€ za nocleg.

Za każde 50,00€ stawki za nocleg netto, podatek wzrasta więc o 1,00€.

Francja

We Francji podatek turystyczny nosi nazwę *taxe de séjour*.

Gminy lub EPCI (federacja gminna) mogą wprowadzić podatek turystyczny (należny od osób przebywających na terenie miasta okazjonalnie) lub podatek zryczałtowany (należny od właścicieli lub hotelarzy, którzy pozyskują go od swoich klientów). Podmioty te określają również kryteria naliczania podatku, na przykład okres poboru (w sezonie/poza sezonem), czy rodzaj i klasyfikację miejsca noclegowego.

Przykładowe kategorie opodatkowanych obiektów to pałace, hotele, domy turystyczne ("*résidence de tourisme*"), zakwaterowanie umeblowane (domek, pensjonat itp.), ośrodki wypoczynkowe, czy zakwaterowanie na wolnym powietrzu (kempingi, kampery itd.).

Aby podatek mógł być zastosowany, musi zostać ustanowiony uchwałą rady gminy lub organu uchwałodawczego EPCI. Rada gminy lub organ uchwałodawczy nie mogą wyłączyć z obowiązku poboru podatku żadnej kategorii płatnego zakwaterowania.

Przed rozpoczęciem okresu poboru (odpowiadającemu sezonowi turystycznemu), stawki podatku rzeczywistego lub zryczałtowanego są ustalane przez radę gminy lub przez organ doradczy EPCI. Stawki te muszą jednak mieścić się w ustalonym dla każdej kategorii zakwaterowania (w oparciu o oficjalną klasyfikację) przedziale.

Wysokość stawek dla każdego regionu można sprawdzić na stronie: http://taxesejour.impots.gouv.fr/DTS_WEB/UK/index.awp - np. w Paryżu pobiera się 4 euro od osoby nocującej w pałacu, 3 euro od osoby nocującej w hotelu pięciogwiazdkowym, 0.8 euro od osoby nocującej w hotelu jednogwiazdkowym, 0.2 euro od osoby nocującej w obiekcie niższej klasy.

Podatek musi być pobrany przez wynajmującego, przed wyjazdem zakwaterowanych osób, nawet jeśli zgodził się on na odroczenie płatności za wynajem.

Ponadto rada regionu może ustanowić dodatkowy podatek w wysokości 10% podatku turystycznego. Jest on pobierany według tych samych kryteriów, co podatek turystyczny, do którego jest dodawany. Jest on przekazywany przez gminę do regionu.

Warunki składania deklaracji i płatności różnią się w zależności od rodzaju podatku turystycznego:

- w przypadku rzeczywistego podatku: właściciele lub hotelarze podlegający obowiązkowi podatkowemu muszą wpłacić kwotę pobranego podatku do lokalnego punktu rozliczeniowego w terminach określonych przez radę gminy lub organ doradczy EPCI
- w przypadku podatku zryczałtowanego: wynajmujący lub hotelarz musi przestać do urzędu miasta, najpóźniej na miesiąc przed okresem poboru, deklarację określającą rodzaj zakwaterowania, okres otwarcia lub wynajmu oraz pojemność zakwaterowania, która służy za podstawę do obliczenia podatku. Zryczałtowana kwota musi być wpłacona do lokalnego punktu rozliczeniowego w terminach ustalonych przez radę gminy lub organ uchwałodawczy.

W przypadku niezłożenia deklaracji lub opóźnienia w zapłacie, burmistrz lub przewodniczący EPCI może wszcząć procedurę automatycznego opodatkowania, po uprzednim wezwaniu do zapłaty. W przypadku nieuregulowania należności, zawiadomienie o opodatkowaniu należności jest przekazywane deklarującemu na co najmniej 30 dni przed poborem. Wszelkie opóźnienia w płatnościach skutkują naliczaniem odsetek za zwłokę w wysokości 0,20% za każdy miesiąc zwłoki.

Hiszpania

W Hiszpanii podatki turystyczne obowiązują w Katalonii i na Balearach.

Stawka ta różni się w zależności od kategorii zakwaterowania, a im wyższa kategoria obiektu, tym wyższa stawka.

Generalnie, z pewnymi wyjątkami, podatek turystyczny jest podatkiem płaconym od osoby za noc. Te wyjątki odnoszą się procentowo do całkowitego rachunku i są do niego dodawane.

W Katalonii rozporządzeniem regulującym podatek turystyczny jest ustawa 5/2012 z 20 marca o środkach fiskalnych, finansowych i administracyjnych oraz o utworzeniu podatku od pobytów w obiektach turystycznych.

Kataloński podatek turystyczny dotyczy hoteli, hosteli, kempingów, wiejskich domów, pokoi lub apartamentów oraz rejsów. Kwota waha się od 0,45 do 2,25 euro na osobę za dzień w zależności od kategorii zakwaterowania i jego lokalizacji. Tym samym goście 5-gwiazdkowego hotelu w dowolnym miejscu Katalonii zapłacą 2,25 euro za osobę za noc. Jeśli zatrzymamy się w 4-gwiazdkowym hotelu w Barcelonie, zapłacimy 1,10 euro, podczas gdy w reszcie społeczności naliczą nam 90 centów. Dzieci do lat 16 nie płacą opłaty. Limit wpłat ustalany jest również wtedy, gdy pobyt trwa dłużej niż tydzień.

W 2021 roku opłata turystyczna w Barcelonie (Katalonia) wzrośnie o 0,75 euro – zdecydował tamtejszy ratusz. To początek podwyżek, które zakończą się w 2024 roku.

Podatek turystyczny na Balearach, zwany „ekotaksem”, dotyczy turystów i mieszkańców, którzy zatrzymują się w hotelach, apartamentach turystycznych, hostelach i na statkach wycieczkowych. Jego średnia kwota wynosi 3 euro na osobę dziennie, choć waha się od 1 do 4 euro na osobę dziennie w zależności od kategorii zakwaterowania. Stawka jest obniżona w przypadku pobytów poza sezonem i dzieci poniżej 6. roku życia.

Od 1 euro za osobę za dzień na kempingach i pensjonatach do 4 euro za osobę za dzień w hotelach pięciogwiazdkowych. W przypadku czterogwiazdkowych hoteli mówimy o 3 euro za osobę na dzień. Wreszcie za 2 euro trzeba by zapłacić, jeśli jest to hotel 2 lub 3 gwiazdkowy, hostel lub agroturystyka.

Węgry

Turyści, którzy ukończyli 18 lat, muszą zapłacić podatek turystyczny, w skrócie IFA, za każdą spędzoną noc. Za kwatery prywatne i Airbnb trzeba zapłacić tyle samo, co za wiejski pensjonat lub pięciogwiazdkowy hotel.

IFA nie muszą płacić osoby, które:

- mają mniej niż 18 lat;
- są zameldowane w tym samym mieście;
- przebywają w placówce medycznej, instytucji społecznej lub są poddane szpitalnej opiece specjalistycznej;
- są duchownymi, którzy decydują się na nocleg w kościele;
- są właścicielami ośrodka lub mają prawo do korzystania z nieruchomości;
- są krewnymi właściciela ośrodka, tj. bliskim członkiem rodziny, a nie przyjacielem lub znajomym;
- są przedsiębiorcami, których firma ma siedzibę w przedmiotowej miejscowości;
- których pracodawca ma siedzibę lub zakład w przedmiotowej miejscowości, a które jako pracownik firmy przebywają tam w celach służbowych;
- korzystają z zakwaterowania pracowniczego lub innego zakwaterowania w celach pracy.

Europejskie Stowarzyszenie Tour-Operatorów - ETOA (European Tour-Operator Association) podaje, że na Węgrzech obowiązująca stawka to 4% ceny pokoju lub stała kwota za osobę za noc ustalana przez samorządy lokalne. Podatek turystyczny został wprowadzony w 2003 roku i wynosił 300 HUF, dziś wysokość opłaty wynosi zazwyczaj 350-469 HUF od osoby dorosłej za każdą noc; w 2021 r. maksymalna dopuszczalna kwota wynosi 525 HUF.

Wysokość stawek dla każdego regionu można sprawdzić na stronie: <https://hukka.allamkincstar.gov.hu/>

Grecja

Grecja nie wprowadziła specjalnej, osobnej ustawy mającej na celu uregulowanie spraw związanych z opłatą turystyczną. Kwestia podatku od turystów (nazwanego opłatą rezydencyjną) została usankcjonowana w art. 53 ustawy z 27 Maja 2016 r. o dochodach publicznych, a w marcu 2018 roku w życie weszła ustawa 4514/2018, która zmieniła niniejszy artykuł.

Opłata rezydencyjna naliczana jest za codzienne użytkowanie pokoju, apartamentu, mieszkania lub domu jednorodzinnego za każdego gościa. Stosowne pokwitowanie podatkowe wydawane jest po zakończeniu usługi noclegowej, tj. pod koniec planowanego pobytu i przed wyjazdem gościa.

W głównych obiektach hotelowych oraz zakwaterowania turystycznego opłata rezydencyjna wynosi:

- 1-2 gwiazdki – 0,50 €
- 3 gwiazdki – 1,50 €
- 4 gwiazdki – 3 €
- 5 gwiazdek – 4 €

Wumeblowanych pokojach do wynajęcia i prywatnych mieszkaniach opłata turystyczna wynosi 0,50 €.

Opłata rezydencyjna nakładana jest przez podmioty świadczące usługi zakwaterowania za pomocą pokwitowania podatkowego, które jest przekazywane administracji podatkowej za pomocą miesięcznych deklaracji, aż do ostatniego dnia roboczego następnego miesiąca. Wskazana kwota nie jest obciążona podatkiem od towarów i usług (VAT).

W przypadku zamieszkiwania obiektu przez więcej niż jedną osobę, pokwitowanie wydawane jest tylko jednej z nich.

W przypadkach, gdy obiekty turystyczne, które są objęte zakresem stosowania opłaty rezydencyjnej są dostępne na platformach współużytkowania (typu Airbnb) i mieszkańcom są świadczone usługi inne niż świeża pościel, zarządcy tych nieruchomości powinni również uiszczać opłatę, ponieważ te dzierżawy są zwyczajnymi usługami noclegowymi świadczonymi przez firmy turystyczne.

Według rządu, wpływy do budżetu państwa z tytułu wprowadzenia przedmiotowej opłaty wynoszą ok. 80 mln EUR rocznie. Zgodnie z wytycznymi Greckiego Ministerstwa Finansów środki te nie są przeznaczane na rozwój turystyki a jedynie na zmniejszenie zadłużenia kraju. W niedalekiej przyszłości cele te mają się zmienić, niemniej nie określono jeszcze w jaki sposób.

Chorwacja

W Chorwacji obowiązuje Ustawa o opłacie turystycznej z 10 maja 2019 r., znowelizowana 20 marca 2020 r.

Opłaty turystyczne to dochód izb turystycznych. Izby turystyczne (odpowiednik polskich regionalnych i lokalnych organizacji turystycznych, bardziej powiązanych jednak z krajową izbą turystyczną) korzystają z opłaty turystycznej, by móc realizować swoje zadania i prowadzić własną działalność zgodną z rocznym programem działalności oraz planem finansowym.

Opłata turystyczna opłacana jest po każdym zrealizowanym noclegu, ryczałtowo lub w inny sposób określony tą ustawą.

Opłatę turystyczną ponoszą (zarówno Chorwaci jak i cudzoziemcy, na takich samych zasadach):

- osoby, które w jednostce samorządu lokalnego (dalej zwanej: regionem lub miastem) w której nie mają zameldowania korzystają z usługi zakwaterowania w obiekcie noclegowym, w którym prowadzi się działalność usługową;
- osoby, które korzystają z usługi noclegowej na obiekcie pływającym w turystyce żeglarskiej (obiekt pływający: jacht, łódka lub statek z działalnością gospodarczą, na których są oferowane usługi turystyczne w turystyce żeglarskiej - czartery i statki na wielodniowe rejsy wycieczkowe);
- pasażerowie statków na rejsach wycieczkowych w międzynarodowym ruchu morskim oraz ruchu międzynarodowym na wodach śródlądowych, gdy statek jest przycumowany w porcie lub zakotwiczony w przystani portowej;
- osoby, które świadczą usługi noclegowe w gospodarstwie domowym lub rodzinnym gospodarstwie agroturystycznym;

- właściciele domów, apartamentów lub mieszkań wypoczynkowych, które nie są obiektami zakwaterowania według tej ustawy, za siebie i wszystkie osoby, które nocują w tym domu, apartamencie czy mieszkaniu,
- właściciele obiektów pływających, które nie są obiektami pływającymi turystyki żeglarskiej w myśl tej ustawy, za siebie i wszystkie osoby, które nocują na tym obiekcie pływającym w celach turystycznych.

Opłacie turystycznej nie podlegają:

- dzieci do 12. roku życia;
- osoby niepełnosprawne w stopniu 70% lub więcej i jeden opiekun;
- osoby, które z powodu pracy lub wykonywania zobowiązań korzystają z usługi noclegu w regionie lub mieście, w którym nie mają zameldowania, wyłącznie na czas wykonywania zobowiązań/pracy;
- profesjonalni członkowie załogi na obiektach pływających czarterowych i statkach na wielodniowych rejsach wycieczkowych;
- uczestnicy szkolnych programów włączających zakwaterowanie, które zostały zaaprobowane przez instytucje edukacyjne;
- osoby, które z usługi noclegu korzystają w ramach realizacji praw do zakwaterowania jako beneficjenci pomocy społecznej, oraz
- studenci i uczniowie, którzy nie mają zameldowania w regionie czy mieście, w którym się uczą, gdy przebywają w obiekcie zakwaterowania w tym regionie czy mieście.

Opłatę turystyczną zmniejszoną o 50% ponoszą:

- osoby od 12. do 18. roku życia;
- osoby do 29. roku życia, które są członkami międzynarodowych organizacji młodzieżowych, gdy korzystają z usługi noclegu w młodzieżowym obiekcie zakwaterowania, które są częścią międzynarodowej sieci młodzieżowych obiektów zakwaterowania (Hosteling International).

Za obiekt zakwaterowania zgodnie z ustawą uznaje się każdy obiekt, w którym usługę zakwaterowania oferują osoby prawne i fizyczne, które prowadzą działalność usługową zgodnie z odrębnymi przepisami, a także miejsca, na których zgodnie z przepisami organizowane są kempingi poza polami kempingowymi w czasie trwania sportowych, kulturalno-artystycznych i podobnych imprez.

1) Decyzję o wysokości opłaty turystycznej od osoby i noclegu, a także wysokości rocznej opłaty ryczałtowej dla regionów i miast na swoim obszarze, za zgodą lokalnych izb turystycznych, podejmuje rada wojewódzka, względnie Rada Miejska Miasta Zagrzebia za zgodą izby turystycznej Miasta Zagrzebia na obszar miasta Zagrzebia.

Wysokość opłaty turystycznej można wyznaczyć tylko sezonowo, przy czym może być ona określana na najwyżej dwa okresy sezonowe w roku, a jeden z nich musi trwać od 1 kwietnia do 30 września danego roku.

Wpłacone środki z opłat turystycznych rozdziela się w pierwszej kolejności w następujący sposób:

- 3,5% środków na projekty rozwoju i program tworzenia nowych programów turystycznych na turystycznie niewystarczająco rozwiniętych obszarach (Fundusz na rzecz turystycznie niewystarczająco rozwiniętych obszarów i części kontynentalnej prowadzony przez HTZ);
- 2% środków na projekty i programy Zrzeszenia Izby Turystycznych (Fundusz na rzecz Zrzeszenia Izby Turystycznych).

Pozostałe środki rozdziela się w następujący sposób:

- 65% środków dla lokalnej izby turystycznej, z czego 30% środków przekazuje się dla regionu lub miasta, na terenie którego została założona izba turystyczna, w celu polepszenia warunków pobytowych turystów;
- 15% środków dla regionalnej izby turystycznej;
- 20% środków dla HTZ;

Spis turystów jest prowadzony, a zameldowanie i wymeldowywanie turystów przeprowadza się przez system eVisitor jako centralny elektroniczny system meldowania i wymeldowania turystów w Republice Chorwackiej. Zebrane dane wykorzystywane są przez izby turystyczne do śledzenia ruchu turystycznego, badania i analizy turystycznej, rozwoju turystycznej oferty, planowania działań marketingowych oraz przez organy administracji państwowej do prowadzenia działalności we własnym zakresie.

Nadzorem nad rozliczeniem, płatnością i wpłatą opłaty turystycznej oraz meldowaniem i wymeldowaniem pobytu turystów zajmuje się Turystyczna Inspekcja Inspektoratu Państwowego.

W przypadku braku wpłaty w wyznaczonym terminie, przedsiębiorca który świadczy usługi noclegowe w obiekcie zakwaterowania lub świadczy usługę noclegu na obiekcie pływającym turystyki żeglarskiej zostanie ukarany karą pieniężną w wysokości od 2000,00 do 25.000,00 kun.